

Súd: Okresný súd Trnava  
Spisová značka: 4Tk/7/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011483  
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.  
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2120011483.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD. a prísediacich JUDr. Petra Mikuláša a PhDr. Gabriely Brestovanskej na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 21.07.2020, takto

### r o z h o d o l :

Obžalovaný

F. B., nar.: XX.XX.XXXX v F., bytom A. XXXX,  
t.č.: ÚVV a ÚVTOS Braislava

sa uznáva za vinného, že

v presne nezistenom čase od 27.09.2017, kedy bola naposledy videná, v obci A. v rodinnom dome č. XXXX v okrese Y. úmyselne usmrtil poškodenú C. C., rod. F. takým spôsobom, že skrutkovačom jej spôsobil minimálne 8 bodných rán uprostred čela a v oblasti pravej očnice hlavy, ktorým na mieste podľahla, čím jej spôsobil mozgovú smrť pri početných bodných poraneniach hlavy a mozgu. Následne nezisteným predmetom odrezal nohy od tela v oblasti kolenných kĺbov, ktoré nechal pri tele v igelitovom vrecku, poškodenú zabalil do koberca, previazal ju páskou a schoval na prízemí rodinného domu do priestoru pod schodmi, kde bola nájdená dňa 14.01.2020 v mumifikovanom stave príslušníkmi Obvodného oddelenia Policajného zboru Trstice,

teda

obžalovaný F. B.

iného úmyselne usmrtil

čím spáchal

obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1 Trestného zákona

a za sa odsudzuje:

Podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), m) a n) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods.2, ods. 3 Trestného zákona, zohľadňujúc § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere v trvaní 14 (štrnásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému:

- trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/116/2018 zo dňa 23.10.2018, právoplatným dňa 09.11.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,
- trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/144/2018 zo dňa 17.07.2018, právoplatným dňa 17.07.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to:

1) veci zaistené pri ohliadke miesta činu dňa 14.01.2020: stopa č. 1- nôž, stopa č. 2 - skrutkovač, stopa č. 4- reťaz so skobou, stopa č. 11 - nôž, stopa č. 12 - povlečenie na paplón,  
2/ veci zaistené pri pitve dňa 14.01.2020 : stopa č. 1- pracovná rukavica, stopa č. 2- tričko, stopa č. 3 - ľavá teniska, stopa č. 4 - okuliare, stopa č. 5 - pravá teniska, stopa č. 6 - tkanina, pravdepodobne kravata, stopa č. 7 - 6ks malých predmetov, stopa č. 8 - lepiaca páska, stopa č. 9 - ústrižok z tkaniny, stopa č. 10 - náramok na ruku.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. je obžalovaný povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody:

- a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- b) osobne sa hlásiť jedenkrát za kalendárny mesiac u probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Galanta, resp. probačného a mediačného úradníka iného mieste príslušného súdu, ak sa stane miestne príslušným v dôsledku zmeny miestnej príslušnosti a
- c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. a § 51 ods. 4 písm. k/ Tr. zák. sa obžalovanému po dobu výkonu ochranného dohľadu ukladá aj povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú V. C., nar.: XX.XX.XXXX, bytom A. 299, adresa na doručenie: Čierny Brod 591/5, s jej nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

#### **o d ô v o d n e n i e :**

Výrok o vine

Podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku tento rozsudok neobsahuje odôvodnenie, nakoľko prokurátor a obžalovaný sa po vyhlásení tohto rozsudku vzdali práva podať odvolanie (vo vzťahu k výroku o vine) a obžalovaný zároveň vyhlásil, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Trestného poriadku.

## Výrok o treste

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že je mu to všetko veľmi ľúto.

Po prijatí vyhlásenia obžalovaného bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie oboznámením týchto listinných dôkazov:

- odpis RT,
- lustrácie GP SR 2,
- lustrácie CDB,
- lustrácia v reg. priestupkov č.l. 421-422,
- trestný rozkaz OS GA, sp. zn. 1T/116/2018,
- trestný rozkaz OS GA, sp. zn. 0T/144/2018,
- zoznam doličných vecí z č.l. 448,
- ostatný spisový materiál,

Okrem uvedeného bol po súhlase obžalovaného a prokurátorky KP postupom podľa 268 ods. 2 Trestného poriadku oboznámený znalecký posudok Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii (č.l. 266-278). Z predmetného posudku bolo zistené, že u obvineného sa zistil zhruba priemerný intelektový aj pamäťový výkon. Uvedené kognitívne funkcie sú teda (vzhľadom na normu) primerané. Podľa zistení znalcov bol schopný správne vnímať (v podstatných okolnostiach) udalosti a okolnosti vyšetřovaného skutku a je ich schopný v súlade s týmto reprodukovať. U obvineného ide o veľmi nestabilnú, „krehkú“ osobnosť s možnosťou impulzívnych reakcií. Jeho sebaobraz, resp. vnímanie seba je neisté a nejasné, čo negatívne vplyva ak ma jeho sociálne fungovanie. Ťažko sa adaptuje v situáciách, ktoré vyžadujú zaujatie „mužskej pozície“, ako aj v nejasných situáciách, ktoré sú náročné na pocit vnútornej istoty. „Problémy so sebou samým“ výrazne limitujú jeho schopnosti empatickejšieho nastavenia na potreby iných, je viac zameraný na seba, repertoár jeho sociálnych reakcií je úzky. Má zvýšenú pohotovosť k agresívnemu správaniu, lebo má málo „brzdících faktorov“ voči agresívnym impulzom. K uvedenému možno dodať, že obvinený je veľmi problematická povaha a pravidelné užívanie návykových látok mohlo (už aj tak krehké) osobnostné sily ešte viac oslabiť. Motívom zabitia poškodenej bola zlosť na ňu, ktorú nevedel ovládnuť. Už na začiatku kontaktu k nej zrejme mal ambivalentné postoje, či pocity, ktoré mohli byť zdrojom vnútornej tenzie, ktorá mohla ešte zosilniť hnev na poškodenú, keď zistil, že sa mu hrabala vo veciach a zobrala mu peniaze. Za „objektívnu“ podmienku možno považovať, že zistil, že ho poškodená okradla. Za „subjektívne“ možno považovať výrazne problematickú (labilnú, impulzívnu) povahu obvineného, ktorá ešte bola zrejme aj pod vplyvom alkoholu a drog. Obžalovaný netrpel v čase vyšetřovaného skutku a netrpí ani v súčasnosti duševnou chorobou v úzkom slova zmysle. Trpí však poruchou osobnosti, ide o emočne nestabilného, impulzívneho jedinca. V čase spáchania skutku bol pod vplyvom kombinovanej intoxikácie návykovými látkami (metamfetamín, alkohol), k samotnému skutku (usmrteniu poškodenej) došlo po nezvládnutom (psychologicky zrozumiteľnom) afekte obvineného. Obvinený chápe zmysel trestného konania, jeho schopnosť správne vnímať zmysel trestného konania nie je vplyvom duševnej choroby alebo poruchy ovplyvnená. Rozpoznávacie i ovládacie schopnosti obvineného mohli byť vplyvom kombinácie viacerých faktorov, osobnostne podmienenej impulzivity, náhleho emočného rozrušenia, sýteného kombinovanou intoxikáciou metamfetamínom a alkoholom znížené. Pri oboch zložkách však nešlo o zníženie podstatné, resp. forenzne významné. Obvinený trpí syndrómom závislosti od psychostimulancií (metamfetamínu) a alkoholu. Keďže ide o pokročilú, kombinovanú závislosť, v prípade obvineného ju možno hodnotiť ako ťažkú. Jeho konanie v rámci spáchaného skutku bolo ovplyvnené užitím predmetnej drogy i alkoholu, kombinovaná intoxikácia návykovými látkami psychotický charakter nemala, pod ich vplyv sa priviedol sám, tak ako to u neho bolo v poslednom období pred spáchaním skutku bežné. Bezprostrednému účinku návykových látok neprikladajú znalci podstatnejší význam, ich pôsobenie bolo skôr nepriame, v širšom kontexte trestnej situácie. Pobyť obvineného na slobode by mohol byť pre spoločnosť nebezpečný, preto je vhodné a potrebné nariadenie ochranného opatrenia, protialkoholického a protitoxikomanického liečenia a to ústavnou formou. Znalci ústavu vyšetřenie obvineného pozorovaním v zdravotníckom zariadení, resp. v nemocnici pre obvinených vzhľadom na jeho osobnosť a závažnosť skutku za potrebné nepokladajú. Spánková deprivácia v dôsledku užívania omamných a psychotropných látok (metamfetamínu) pred spáchaním skutku nezohrávala v prípade obvineného relevantnú úlohu.

Zo odpisu RT bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 2-krát súdne trestaný a to:

- trestným rozkazom OS Galanta, sp. zn. OT/144/2018 zo dňa 17.07.2018,
- trestným rozkazom OS Galanta, sp. zn. 1T/116/2018 zo dňa 09.11.2018.

V prvom prípade ide o odsúdenie za prečin nebezpečného vyhrážania (podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona bol menovaný odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom na 1 rok, pričom v rámci uvedeného bolo menovanému podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas skúšobnej doby) a v druhom prípade pre prečin krádeže (pozn. bol ukladaný trest podľa najprísnejšie posudzovaného zbiehajúceho sa skutku, podľa § 360 ods. 2, § 36 písm. l, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. bol menovaný odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov s podmieneným odkladom na 2 roky, pričom bol zároveň zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Galanta, sp. zn. OT 144/2018 zo dňa 17.7.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad). Vzhľadom na doručenie oboch trestných rozkazov je nepochybné, že v predmetnej veci sú splnené predpoklady pre uloženie jedného súhrnného treste za všetky 3 spáchané skutky (t.j. v tejto trestnej veci, aj vo veciach vedených a riadne skončených na OS Galanta. V prípade zrušenia výroku o súhrnnom treste z veci OS Galanta, sp. zn.: 1T/116/2018, je potrebné zrušiť aj výrok o treste z veci OT/144/2018, nakoľko v opačnom prípade by tento výrok v rozpore so zákonom „obživo!“ ( k tomu viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 4Tz/161/76, ale napr. aj uznesenie KS v Žiline, sp. zn.: 1To/4/2016 zo dňa 27.10.2015 alebo rozsudok KS v Trenčíne, sp. zn.: 23To/74/2018 zo dňa 24.09.2018). Pre úplnosť je nevyhnutné dodať, že spáchanie skutku v tejto trestnej veci je z povahy veci možné s odstupom času vymedziť len orientačne, je však z pohľadu súdu zrejmé, že vzhľadom ku dňu zmiznutia poškodenej je nepochybné, že obžalovaný spáchal skutok najneskôr do konca roku 2017, z čoho je nepochybne zrejmé, že žalovaný skutok, aj skutky za ktoré bol obžalovaný odsúdený OS Galanta, sú vo viacčinnom súbehu.

V prípade obžalovaného teda ide podľa názoru súdu o následky jeho povahovej výbavy ale aj tendencie k užívaniu návykových látok.

Vzhľadom na osobu páchatel'a a jeho pomery (ako aj na ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona) mal súd za preukázané, že v prípade odsúdeného prichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáчанию trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval), v prípade osoby obžalovaného, ktorý sa sám priznal orgánom PZ v etape, keď nebol zo spáchania trestnej činnosti ani podozrivý, prichádzala teda do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), ktorej existenciu súd po zrejmej úvahe priznal a uznal jej aplikáciu za oprávnenú, keďže obžalovaný nielen svoj čin priznal, ale vykonal aj všetky úkony smerujúce k ukončeniu konania a jeho plynulému priebehu nebránil, skôr mu napomáhal. Obžalovanému nepochybne patrí aj poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. m) Trestného zákona (sám oznámil trestný čin príslušným orgánom), keďže táto nie je viazaná na čas bezprostredne nasledujúci po spáchaní skutku. V prípade prirážajúcich okolností prichádza do úvahy okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov). Vzhľadom na uvedené súd identifikoval prevahu poľahčujúcich okolností (3:1), pričom aj význam poľahčujúcich okolností prevážil nad prirážajúcimi.

V zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona súd konštatoval prevahu poľahčujúcich okolností, a to aj z ohľadom na ich závažnosť musel konštatovať predpoklady pre aplikáciu § 38 ods. 3 Trestného zákona. Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola pre v mesiacoch :

- 1) 180 - 240 mesiacov (sadzba podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona),
- 2) po aplikácii § 41 ods. 2 Trestného zákona 180 - 300 mesiacov,
- 3) po aplikácii § 38 ods. 2 a ods. 3 Trestného zákona 180 - 260 mesiacov,
- 4) po aplikácii záverov Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016 k aplikácii § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona (120 mesiacov - 260 mesiacov) (sadzba pre obžalovaného).

V zmysle záverov Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016, v zmysle ktorého ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a

schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“ Citované stanovisko k tejto „štvrtjej právnej vete“ uvádza, že dôvodom použitia analógie je podmienenosť mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obžalovanému vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní. Kým v prípade dohody o vine a treste môže takto obvinený získať mimoriadne znížený trest už na základe samotnej dohody, ktorú v opačnom prípade nemusí uzavrieť (v prípade neschválenia dohody súdom sa obvinený vracia do štandardného režimu dokazovania viny v súdnom konaní), v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne. Je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine (rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu) mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia. Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na (kompletné) súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu.

V rámci takto modifikovanej trestnej sadzby súd prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj okolnosti na strane páchatela. Obžalovaný má aktuálne 2 záznamy v registri trestov, pričom sú neporovnateľne nižšej závažnosti, navyše spáchané pred prvým odsúdením. Obžalovaný sa sám bol ohlásiť na orgány PZ v čase, keď nebol zo spáchania skutku ani podozrivý, v priebehu konania sa ku skutku priznal a uviedol okolnosti, ktoré ho k spáchaniu skutku viedli, pričom prezentoval ľútosť na skutkom, ktorej súdu uveril, najmä vzhľadom na postoj obžalovaného. Taktiež je potrebné dodať, že obžalovaný je psychiatrický pacient, v jeho prípade ide čiastočne o stav vzniknutý užívaním návykových látok, čiastočne aj prameniáci so stavu po spáchaní skutku. Obžalovaný je ako osoba nestabilný, tento stav je však nevyhnuté riešiť v rámci výkonu nariadeného ochranného liečenia (súd nariaďuje ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou v súlade so závery znaleckého posudku), ako aj psychologicko-pedagogickou starostlivosťou vo výkone trestu. Postoj obžalovaného je možné označiť (najmä v etape od jeho prihlásenia sa OČTK) ako spoločensky žiaduci a vhodný. Na druhej strane je ale nevyhnuté poznamenať, že obžalovaný spáchal skutok síce v návale zlosti a impulzívne, ale ani po spáchaní skutku (zrejme aj pod vplyvom návykových látok), teda po odpadnutí prvotného návalu adrenalínu vykonal úkony smerujúce k utajeniu skutku (zabalenie tela, odrezanie nôh obeť, „zabetónovania“ tela a klamstvo matke ohľadom príčiny zápachu). Práve uvedené negatívne javy boli dôvodom, prečo súd neuložil obžalovanému trest na samom spodnom okraji možnej (zníženej) trestnej sadzby, teda trest nepatrne presahujúci 10 rokov odňatia slobody, keďže miera závažnosti skutku bola týmito okolnosťami priamo dotknutá v negatívnom zmysle slova. Avšak ani napriek možnosti (po zásahu Ústavného súdu SR vo forme nálezu sp. zn.: PL.US 106/2011-85 zo dňa 28.11.2012 bola zrušená povinnosť ukladať trest v hornej polovici trestnej sadzby - pozn. súdu) nie je možné opomenúť fakt, že z hľadiska spoločenského významu, ako aj presahu do procesu individuálnej prevýchovy obžalovaného, má najväčší a zásadný význam práve priznanie v momente, keď obžalovaný nebol „tlačený k múru“ činnosťou OČTK. Vzhľadom na uvedené je isté viac ako kedykoľvek inokedy, že priznanie obžalovaného bolo dobrovoľné a bolo cielené k uloženiu trestu jeho osobe. Tento stav je potrebné potvrdiť postupom obžalovaného v prípravnom konaní (opakované priznanie, napomáhanie OČTK), čo obžalovaný aj reálne vykonal. Za zmienku stojí aj fakt, že obžalovaný bez pripomienok akceptoval väzbu svojej osoby a nežiadal o prepustenie z väzby, hoci mal na podanie takejto žiadosti právo.

Je vo všeobecnosti nevyhnuté patričným spôsobom bonifikovať správanie obžalovaných, ktorý dobrovoľne ohlási svoj skutok, pričom ak priznanie neučinia pod ťarchou dôkazov, je nutné túto bonifikáciu ešte zvýrazniť. V prípade vyhlásenia viny obžalovaným je dôvodné uložiť nižší trest ako bez takéhoto postupu a v kombinácii s ohlásením vlastnej trestnej činnosti sú dané predpoklady pre zníženie trestu za mimoriadne závažný trestný čin, rešpektujúc aj fakt, že okrem trestu k prevýchove musí prispieť aj ochranné liečenie, ktoré súd obžalovanému ukladá. Okrem uvedeného súd posilnil aj dohľad nad

správaním obžalovaného aj uložením ochranného dohľadu vo vyššej ako prokurátorkou navrhovanej výmere a špecifikáciou povinností obžalovaného.

Za dôvodné mal súd aj rozhodnutie o prepadnutí zaistených vecí, ktorých hodnotu súd v priebehu konanie predbežne neustálil.

\*\*\* Výrok o náhrade škody \*\*\*

Nakoľko nárok na náhradu škody bol síce však uplatnený, avšak nebol riadne vyčíslený, resp. nebol vyčíslený v takej forme, aby o ňom súd mohol rozhodnúť bez neprimeraného predlžovania súdnej etapy trestného konania, ktoré je navyše vo väzobnej veci podľa názoru súdu neprípustným predlžovaním konania, z tohto dôvodu preto súd odkázal poškodenú s jej nárokom na civilný proces.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.